

DIRKIE.

Ik lees zoo graag Afrikaansche gedichten. Ik ken er heele mooie, statige, aandoenlijke. Maar bij het genot van 't gedicht zelf komt nog 't plezier om die taal te bekijken en de verzen hardop voor mezelf te zeggen. Begrijpen doe ik zoo goed als alles, en 't enkele woordje, dat ik niet begrijp kan ik aan een Afrikaansch vriendinnetje van me vragen, die hier in de stad woont.

Hier is een allerliefst gedichtje van den Afrikaanschen dichter Du Toit. Van een jongetje, dat later, toen hij volwassen was, *niet* de liefde en de zorg vergold die zijn moeder hem had gegeven.

„Ag Mammie, ek is toch zoo moeg al,
Kijk, mij voetjies, die haak in die gras.
Dê dra tog klein Dirkie zijn waentjie,
En hou sij klein handjie ook vas.

Dit versje kende mijn eigen jongen al, toen hij zelf nog maar vijf of zes jaar was. Op de wandelingen was hij gauw moe en dan kon hij zoo zielig zeggen: „Mij voetjies die haak in die gras.”

Dan was er altijd wel een die hem op sleeptouw nam, of als de voetjes heel erg haakten, hem op de schouders droeg. Toen hij zeven jaar was, ging hij piano studeeren. En toen was er al gauw een klein étudetje van twee regels, voor twee handjes en dat klonk heel weemoedig en moe. Toen riep hij aan de piano: „Moek! Hoor eens! dat is van: „Mijn voetjies die haak in die gras!”

Het versje is nog verder:

Sien Moedsie, as ek een dag groot is
Groot! Groot soos mij pappie se jas,
En Moedsie word moeg bij die hoogte,
Dan dra ek weer Mammie se las!

Klein Dirkie is groot nou, 'n man al,
Sy pappie rus onder die gras;
En Moedsie sug diep bij die hoogtes,
Maar . . . dra hij nou Mammie se las?

Er is één regeltje, dat je misschien niet dadelijk begrijpt:

Dê dra tog klein Dirkie se waentjie.

Het beteekent: Ach toe, draag nu alsjeblijft mijn wagentje.

Dit mooie liedje hoefde door mijn zoon niet op de muziek van zijn étudetje gezet te worden, want onze componiste Anna Lambrechts—Vos heeft er een melodietje bij gemaakt. Ze zet er boven, dat je 't moet zingen: „So 'n bietjie treurig-lysig.”

Vóór in het bundeltje liederen, waarvan Dirkie er één is, zet ze: Baie dank aan Danie Smal, wat mij in kennis gebring het met zooveel skoone Suidafrikaansche gedigte.”

NANNIE VAN WEHL.